

Sürtük Düş Sancıları

– Gizli Özne · 03 Nisan 2011

Büyük gezegenlerin içinde bıraktığın
Değerli acılarına bir dön
Ve
Avucundaki yaşam çizgilerinin sana sunacağı
Bir türlü rastlayamadığın o tek masum nefes karşılığı
Tutabileceği en yumuşak teni ver ellerine...

Saçlarının çılgınlardaki karanlık akları
Duymuyor işte Tanrı'nın kulakları
Ruhunu ele geçiren sonsuz kâbusun ortasında
Krizlerini dindirmek için aradığın
O şey nerede?
Ah kim bilir nerede?
Çarşıda pazarda gördün mü hiç?
Ya da sokaklarda...

İyi düşün
Kaporta dükkânlarına hibe edilmiş
Çalıntı şiirlerinin, parçalanmış ölü hecelerinde mi?
Unuttuğun bir özlem gecelerinde mi?
Çıkmış süt dişlerini biriktirdiğin o heykelin ellerinde mi?
Hadi söyle... Nerede?

Mecburmuşum...
Bununla kalmaya alışmalıymışım...
Sürtük bir sancının
Kokuşmuş bir çöp gibi damarlarımda yuvalaması
Yaşam biçimim olmalıymış...
Bu'ymuşum ben
Bu kadarmışım
Kahretsin

Kim yaptı bunu?
Bu kaç asırlık bir işkence sunumu?
Nasıl bulaştım / nereden bulaştım?

Oysa gözlerden süzülen sadece küçük bir yaşım...

Hey!

Derisi soyulmuş hüzün;

Örümceklerimin dokuz canlı efendisi

Bak hala direniyorum

Tanrıya duyuramadığım çılgınlarımla

Yüreğimi kızarmış bir leşe dönüştürürken közün

Küllerine mutluluk adakları adıyorum...

Şimdi bizi yalnız bırakın